

Dosarul nr. 2ra-196/23
2-19101705-01-2ra-03022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului),

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 22 din Chișinău împotriva Anei Lupanciuc, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Ana Lupanciuc și a fost casată integral hotărârea din 10 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 18 aprilie 2013, ÎMGFL nr. 22 din Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Lupanciuc, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contului personal, pe numele Anei Lupanciuc, SA „Termocom”, în procedura planului, a livrat energie termică.

A menționat că, potrivit informației privind situația despre achitarea energiei termice, Ana Lupanciuc, a acumulat în perioada 01 noiembrie 2004-01 februarie 2013, datorie pentru energia termică în sumă de 23 247,27 de lei.

În drept, reclamanta ÎMGFL nr. 22 din Chișinău a făcut trimitere la prevederile pct. 10, 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor

locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) din Codul civil.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2013 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la Ana Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău suma de 23 247,27 de lei, datoria pentru consumul energiei termice consumată în perioada 01 noiembrie 2004-01 februarie 2013 și cheltuielile de judecată în sumă de 797,45 de lei, iar în total suma de 24 044, 72 de lei.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat Ana Lupanciuc, reprezentată de avocatul Mihail Avram, casată hotărârea din 26 decembrie 2013 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea și s-a încasat de la Ana Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău datoria pentru energia termică în sumă de 23 247, 27 de lei formată pentru perioada 01 noiembrie 2004-01 februarie 2013, pentru ap. XXXXX, din str. XXXXX, mun. XXXXX și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 697, 45 de lei.

Instanța de fond a stabilit că, din conținutul informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale la adresa str. XXXXX, ap. XXXXX, datoria pentru energia termică constituie suma de 23 247, 27 de lei, formată pentru perioada 01 noiembrie 2001-01 februarie 2013, respectiv instanța a conchis că urmează a fi încasată de la Ana Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău datoria pentru energia termică.

Reieșind din prevederile art. 82 și 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a încasa din contul Anei Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 697, 45 de lei, ceea ce constituie taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

La data de 25 noiembrie 2021, Ana Lupanciuc, reprezentată de avocatul Mihail Avram a declarat apel împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 21 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ana Lupanciuc, s-a casat hotărârea din 10 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărârea nouă, prin care acțiunea s-a admis parțial. S-a încasat de la Ana Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada 18 aprilie 2010 – 18 aprilie 2013, în sumă de 12 675,32 de lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii proporțional pretențiilor admise în mărime de 380,25 de lei. În rest, acțiunea depusă de ÎMGFL nr. 22 din Chișinău s-a respins ca fiind prescrisă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că, Ana Lupanciuc are o datorie față de ÎMGFL nr. 22 din Chișinău, or, din informația ce vizează achitarea serviciilor de către Ana Lupanciuc se atestă că suma de 23 247, 27 de lei, formată pentru perioada

01 noiembrie 2004-01 februarie 2013, nu este stinsă.

Instanța de apel, a constatat că, înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată, ÎMGFL nr. 22 din Chișinău a solicitat încasarea datoriei în sumă de 23 247, 27 de lei, formată pentru perioada 01 noiembrie 2004-01 februarie 2013, respectiv, instanța de apel, a învederat că, încasarea datoriei de la Ana Lupanciuc pentru perioada 01 noiembrie 2004 – 17 aprilie 2010, în sumă de 10 571,95 MDL, nu poate fi admisă, or această cerință a fost înaintată cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Instanța de apel a precizat faptul că, creditorul poate încasa prin intermediul unei hotărâri judecătorești suma care s-a acumulat în ultimii 3 ani, prin urmare, acțiunea ÎMGFL nr. 22 din Chișinău către Ana Lupanciuc, fiind înaintă la data de 18 aprilie 2013, ÎMGFL nr. 22 din Chișinău este justificat să încaseze datoria pentru perioada 18 aprilie 2010 – 18 aprilie 2013, pentru care datoria constituie suma de 12 675,32 MDL (datoria solicitată spre încasare pentru perioada 01 noiembrie 2004 până la 01 februarie 2013 – 23 247,27 MDL –(minus) datoria pentru perioada 01 noiembrie 2004 până în 18 aprilie 2010 – 10 571,95 MDL).

Ținând cont că acțiunea ÎMGFL nr. 22 din Chișinău a fost admisă parțial, instanța a ajuns la concluzia de a încasa din contul Anei Lupanciuc în beneficiul ÎMGFL nr. 22 din Chișinău cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 380,25 MDL, ceea ce constituie taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, proporțional pretențiilor admise.

La 19 ianuarie 2023, ÎMGFL nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurenta a indicat că, conform informației prezentate de către ÎM „Infocom”, rezultă cu certitudine că în perioada 01 noiembrie 2004-01 ianuarie 2013, Ana Lupanciuc a efectuat o achitare pentru luna iunie 2007, fiind achitată suma de 200 de lei pentru energia termică. Astfel, a considerat că termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt și urmează a fi încasată suma de 23 247,27 de lei.

Totodată a indicat că recurenta este decăzută din dreptul de a invoca prescripția acțiunii în instanța de apel, or, ultima nu a invocat excepția de tardivitate pe parcursul procesului, participând la examinarea cauzei prin intermediul avocatului său.

A remarcat că atât timp cât există facturile de plată necontestate, valabile până la momentul de față, nefiind revocate de nimeni, Ana Lupanciuc nu este degrevată de plata contravalorii serviciilor prestate de care a beneficiat.

Prin notificarea din 03 februarie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Anei Lupanciuc copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 58, Vol. II).

Referință nu a fost depusă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, copia deciziei contestate la 28 octombrie 2022 (f.d. 43, Vol.

II), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la 19 ianuarie 2023 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎMGFL nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului) nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎMGFL nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului), asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului) ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 22 din Chișinău (în procedura falimentului) se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic